U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové, v právní věci žalobce **R. C. a. s.,** zastoupeného JUDr. Jiřím Štanclem, advokátem se sídlem Klatovy, Čs. Legií 172/I., proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví**, Praha 6, A. Čermáka 2a, o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2000 č. j. O –93791– 94,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 11. 4. 2000 u Vrchního soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2000 č. j. O –93791– 94. Učinil tak za účinnosti části páté občanského soudního řádu v jejím znění do 31. 12. 2002 upravující správní soudnictví. Vrchní soud v Praze ve věci nerozhodl do 31. 12. 2002 a věc podle ustanovení § 132 zákona č. 150/2002 Sb. převzal k dokončení Nejvyšší správní soud, který v ní postupuje podle třetí části hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb. (§ 130 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb.).

Dne 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb. – soudní řád správní – upravující pravomoc a příslušnost soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví a postup soudů, účastníků řízení a dalších osob ve správním soudnictví. Podle jeho § 2 ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejných subjektivním právům fyzických, i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 6. 2003 č. j. 7 A 68/2000 - 31 žalobu žalobce odmítl, protože dospěl k závěru, že práva k ochranným známkám náleží k právům k duševnímu vlastnictví a jako taková je třeba je považovat za práva soukromá. Žalobce současně poučil, že může do 1 měsíce od právní moci citovaného usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o. s. ř. v jejím znění od 1. 1. 2003 k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu. To žalobce učinil u Obvodního soudu pro Prahu 5 a věc u tohoto soudu byla vedena pod sp. zn. 26 C 300/2003. Citovaný soud nesouhlasil s tím, že je soudem věcně příslušným pro projednání věci a předložil věc k rozhodnutí věcné příslušnosti zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb. Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl usnesením ze dne 15. 9. 2005 sp. zn. Konf 78/2004 - 8

tak, že příslušný vydat rozhodnutí o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 10. 2. 2000, sp. zn. O-93791, ve věci výmazu ochranné známky „C. f.“, zapsané v rejstříku ochranných známek pod č. 184170, je soud ve správním soudnictví a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2003, č. j. 7 A 68/2000 - 31 zrušil. O věci tedy dále jedná Nejvyšší správní soud.

Nejvyšší správní soud poté, co usnesením ze dne 26. 6. 2003, č. j. 7 A 68/2000 - 31 žalobu žalobce odmítl, vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek 1000 Kč poukazem ze dne 6. 8. 2003. Kontrolu operace provedla dne 13. 8. 2003 hlavní účetní Nejvyššího správního soudu. Poté, co usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2003, č. j. 7 A 68/2000 - 31 bylo usnesením zvláštního senátu ze dne 15. 9. 2005 sp. zn. Konf 78/2004 - 8 zrušeno, vyrozuměl Nejvyšší správní soud účastníky, že v řízení pokračuje, doručil jim poučení - výzvu a žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku 1000 Kč, přičemž poučení - výzvu i výzvu – vzor č. 3 NSS k zaplacení soudního poplatku zaslal k rukám zástupce žalobce JUDr. Jiřího Štancla, advokáta se sídlem Klatovy, Čs. Legií 172/I., vzhledem k plné moci založené ve spisu zmocňující ho zastupovat žalobce ve věci ochranné známky „C. f.“ č. 184170. Výzva k zaplacení soudního poplatku obsahující poučení o tom, že nebude-li soudní poplatek zaplacen ve stanovené lhůtě – zde 14 dnů od doručení lhůty – soud řízení zastaví, byla doručena zástupci žalobce dne 15. 2. 2006. Žalobce soudní poplatek ve stanovené lhůtě ani později nezaplatil.

Povinnost zaplatit soudní poplatek plyne z procesního postavení účastníka řízení, který činí úkon poplatku podléhající. Zaplacení soudního poplatku ovšem není úkonem, který má osobně vykonat účastník řízení; je-li účastník řízení zastoupen, výzva k zaplacení soudního poplatku se proto doručuje podle § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze jeho zástupci. Za stávající úpravy správního soudnictví není tímto postupem omezen přístup k soudu. (Podle rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 - 69).

Podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Protože soudní poplatek nebyl žalobcem zaplacen, postupoval Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. a ustanovení § 47 písm. c/ s. ř. s. a řízení zastavil.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože řízení bylo zastaveno (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

Ustanovení § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, umožňuje i ve správním soudnictví zaplatit soudní poplatek po vydání usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, pokud toto usnesení ještě nenabylo právní moci. Je-li poplatek takto zaplacen, zruší usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku soud, který je vydal. (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2003, č. j. 5 Afs 4/2003 - 29).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu